

sagligt skal tage Standpunkt ved Bedømmelsen af, hvad her foreligger om Folkethingets tidligere Standpunkt, maa man ikke stille sig paa Standpunktet den 31te Marts, men paa Standpunktet ved den 3die Behandling af Finansloven i Fjor, og det er en Bevilling til Beløb af 910,000 Kr. til Ring, der laa udenfor Forsvarsplanen, nemlig de to tidligere nævnte Punkter. Det erede Fler-tal kom ved 2den Behandling til 943,000 Kr. til begge Ministerier, altsaa omtrent det samme Beløb som ved Finanslovens 3die Behandling i Fjor. Jeg skal tillade mig at bemærke, at, som det derimod nu foreligger, er dette Beløb fordoblet; saa vidt jeg isfommer, er det, man foreslaar nu, omtrent 1,900,000 Kr. Det vil erindres, at i den Ordvejel, som fandt Sted ved anden Behandling mellem den høitærede Finansminister og den erede Ordfører angaaende den ekstraordinære Bevilling, havde den erede Ordfører lige over for Finansministeren, at, hvad der var brugt i de 5 foregaaende Aar i Gjennemnit efter Bevillingerne paa § 26 af Finansloven til begge Ministerier, var et saadant Beløb, som man ved 2den Behandling og ligeledes ved 3die Behandling i Fjor bevilgede paa dette Punkt, og saavidt man gik der-udover, gif man ud over Gjennemsnitssummen for de sidste 5 Aars Bevilling paa dette Omraade. Den erede Finansminister havde et andet Tal, men jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa, da det ikke vedkommer mig her. Jeg skal kun sige, at Finansministeren i sin Overveielse af Bevillingerne for en længere Aarrække aabenbart medtog saa vel den ekstraordinære Bevilling til Remington-Geværers Anskaffelse, som ogsaa den ekstraordinære Bevilling til Anskaffelse af Feltstyks, og han holdt vel neppe de Gjenbevillinger ude af sin Betragtning, der havde fundet Sted o. s. v. Derom taler jeg imidlertid ikke her; jeg holder mig til den erede Ordfører, der saa bestemt udtalte, at det, man kom til ved anden Behandling, var Gjennemsnittet af Bevillingerne i de sidst forløbne 5 Aar. Naar man nu er gaaet til det Dobbelte af, hvad man i Fjor var kommen til, forinden det bekjendte Skridt af 12te April, Udstedelsen af den provisoriske Finanslov, var foretaget, naar man, siger jeg, efter at dette Skridt er foretaget, gaar til det Dobbelte af det Beløb, Folkethinget tidligere har staaet paa, efter at Forsvarsplanen var strandet paa Ministeriets Modstand, hvad er da hændt siden 2den Behandling, der foranlediger til paa dette Punkt at indtage en saa saregen, afvigende Stilling? Den erede Ordfører mener, at det er de europæiske Forhold, der have gjort det, at det er i Følge krigsministerielle Betragtninger, man er kommen til denne Million mere? Jeg veed ikke, hvilken Kilde den erede Ordfører fremfor andre Dødelige har til at dømmen om Danmarks Stilling i den nærmeste Fremtid; men jeg vil forudsætte, at hans Antagelse er rigtig, at Danmark i ethvert Dieblif maa forberede sig paa

Krig. Jeg stiller mig altsaa for et Dieblif paa den erede Ordførers Standpunkt, paa hans krigeriske Betragtningens Standpunkt, og jeg maa da spørge, som før er spurgt i Dag: Hvad betyder Fler-tallets Forslag fra et saadant Standpunkt, hvad er nogle Hundrede Tusind Kr., naar der er Tale om, at vi i Løbet af nogle Maaneder virkelig skulde komme til at lægge os ind med hele vor Kraft for at værne om vor Selvtændighed? Jeg gad da vide, af hvilke Grunde Fler-tallet negter Ministeren en eneste Skilling af, hvad han her har forlangt? Jeg vilde da ialt Jald ikke være med til at gjøre nogen som helst Modstand mod Regjeringen i de Koster, den forlanger, forudsat at jeg var enig i Diemedet, at nemlig Danmark skulde krigsbereede sig til at træde ind i de aktivt krigsførende Magters Række om nogle Maaneder. Jeg maa altsaa sige, at stiller man sig paa det Standpunkt — jeg har for Resten ikke hørt Nogen give den erede Ordfører sin Tilslutning paa dette Punkt — saa er efter min Opfattelse den Stilling, Fler-tallet har indtaget her, aldeles uforsvarlig, saa er denne Afknæpning af, hvad Ministeren har stillet op, og hvad han under de nuværende Forhold maatte kunne vente at faae, ikke tilraadelig. Men jeg vil spørge: Er overhoved et saadant Standpunkt tilraadeligt? er det rigtigt, at man her, saa officielt som det sker, naar Ordfø-deren for Fler-tallet i det danske Folkething gjør det, udtaler sig fra et krigerisk Standpunkt, som om vi skulde være beredte til snart at kaste os ind i en Krig? Jeg nærer bestemt Tvivl om, at det i nogen Maade er hensigtsmæssigt. Jeg vil imidlertid henstille det til nærmere Overveielse af senere Tale, og navnlig kunde jeg med Hensyn til en saa alvorlig Sag ønske at høre Udenrigsministerens Mening om forfjellige Spørgsmaal derhenhørende. Der er nu f. Ex. det Spørgsmaal, der blev sat i saa levende Forbindelse med Krigsbereedstabet, nemlig Udviklingen af Torpedovæsenet. Naar man nu antager, hvad jeg gjør, at Danmark, saafremt det kom til Uroligheder i Europa, af yderste Gode maatte søge at være neutral; hvortil, maa jeg spørge, skulde saa disse Torpedoer tjene? eller tror man, at krigsførende Magter, der skulde benytte Drogden og Drefund, vilde tillade en neutral Magt at spærre dem med Torpedoer? Absolut ikke! Naar man derfor ligesom, logisk og skarpt, skulde tage dette Spørgsmaal op om at bevilge Torpedoer af Hensyn til Krigsvæsenet, saa maatte vi gaa ind paa den Betragtning, at vi under visse Eventualiteter vare villige til at tilskynde Regjeringen til at blive aktiv under en eventuel Krig. Jeg maa derfor ifølge min Opfattelse saa meget stærkere fraraade at gaa til disse Torpedoer, som de ikke kunne benyttes under Neutralitet, og ikke bør benyttes under andre Forhold, fordi vi absolut maa afværge ethvert Skin af Tilslutning til den Tanke at indtage en anden Stilling eller tilskynde til at indtage en saadan Stilling. — Hvad Sele-